

**RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW Powszechnych**

Warszawa, 06 grudnia 2023 r.

**KOMUNIKAT
Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych**

dotyczący argumentacji zawartej w motywach wyroku Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 26 października 2023 r. w sprawie o sygnaturze akt I ZSK 10/23.

Respektując powinność analizy orzeczeń sądowych z najwyższym szacunkiem, oraz dostrzegając konieczność przestrzegania wymogu lojalności względem Sądu w imię dobra wymiaru sprawiedliwości, za konieczne uważam publiczne odniesienie się do argumentów przedstawionych w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 26 października 2023 r. w sprawie o sygnaturze akt I ZSK 10/23 w tym zakresie, w którym Sąd Najwyższy zechciał utożsamiać prawne przesłanki swego stanowiska z oceną działań Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, mającą charakter personalny, a jednocześnie wykraczający poza przedmiot rozpoznania, określony wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej.

Motywy powyższego rozstrzygnięcia zawierają jednak zapis, iż „(...) złożenie przez Rzecznika Dyscyplinarnego SSA Piotra Schaba wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej nie wynika z nieznamośći lub oceny obowiązującego prawa, ale wynika z instrumentalnego postępowania Rzecznika świadomie skierowanego przeciwko sędziom, a w konsekwencji również autorytetowi Państwa. (...) Sprawa ta jest kolejną, która wskazuje na brak podstaw do ścigania sędziego za wydawane przez niego orzeczenia i stosowanie prawa europejskiego. Każde to zastanowić się, czy osoby reprezentujące taki sposób myślenia i postępowania, posiadają warunki do sprawowania funkcji Rzeczników Dyscyplinarnych Sądów Powszechnych.”.

Lektura powołanych wyżej zapisów nie budzi wątpliwości, iż „sposób myślenia i postępowania” narzucany sędziemu, jako kwalifikacja etyczna mająca uzdatniać go do pełnienia czynności służbowych, zakładać winien prostą negację fundamentów prawnych Państwa Polskiego zapisanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Tak sformułowane stanowisko, przedstawione jako racja publicznego zdyskredytowania osoby sędziego, któremu powierzono pełnienie funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych wykracza najjaskrawiej poza obszar argumentacji faktycznej i prawnej, i któremu – w każdym układzie okoliczności – należy jest szacunek wynikły z należytego pojmowania pozycji ustrojowej organów wymiaru sprawiedliwości. O ile więc nie będzie celem niniejszego komunikatu prezentowanie argumentacji przeciw werdyktowi Sądu Najwyższego, pomijającemu w całej rozciągłości orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który jednoznacznie stwierdził niezgodność z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej zapisów Traktatu o Unii Europejskiej, dopuszczających nakładanie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej *ultra vires* środków tymczasowych odnoszących się do ustroju i właściwości

polskich sądów oraz trybu postępowania przed polskimi sądami (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2021 r. sygn. P. 7/20, i pozostający w ścisłym związku rzeczowym z ww. judykatem wyrok TK z dnia 7 października 2021 r. sygn. K 3/21) – czynienie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Sędziów Sądów Powszechnych publicznego zarzutu o charakterze osobistym, iż nie zignorował w swych działaniach służbowych przepisu art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej rodzi potrzebę refleksji nad prawdziwością zasadniczego do niedawna założenia o niepodważalności fundamentów instytucji państwa prawa.

Oświadczam zatem, że niezależnie od form nacisku sięgających mej godności osobistej, jako Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Powszechnych realizować będę obowiązki nakazane prawem mego Państwa. Nie porzucę również przekonania, że postawa taka stanowi sedno wymagań stawianych sędziom, zaś ich naruszenie godzi w fundamenty służby publicznej sprawowanej w zgodzie z art. 178 ust. 1 Konstytucji RP.

SSA Piotr Schab